

Bir Varmış Bir Yokmuş

Çikolatalı Masallar

İÇİNDEKİLER

Kaplan ile Çekirge / 9

Karabatak Kuşu ve Balıklar / 11

Kör Adamın Kandili / 15

Güvercin ile Karga / 17

Sürüsü Azalan Çoban / 21

Kim Daha Güçlü? / 23

Muk ile Ruk / 26

Yılanın Yaramaz Kuyruğu / 29

Ağaçların Kralı / 31

Geveze Tavşan / 35

Cimrinin Altınları / 37

Tilkinin Açgözlülüğü / 40

Kenevir Tarlası / 43

Ayı ile Tilki / 45

Oducu ile Kızları / 49

Akıllı Eşek / 51

Menekşenin Özlemi / 54

Dans Eden At / 56

Yavru Kurtların Pişmanlığı / 58

Yoksul Köylünün Oyunu / 61

Tembel Tavşan / 63

Genç Karacanın Üzüntüsü / 67

Güçsüz Pehlivan / 69

Yaralı Güvercin / 72

Elif'in Flütü / 75

İnciden Un / 77

Halicının Dileği / 80

Balta / 82

Küçük Farenin Gezisi / 85

Yedi Dağın Mor Çiçeği / 87

Yeni Kral Adayları / 91

Ceylanın Şakası / 93
Kurt ile Köpek / 97
Yemek Beğenmeyen Çocuk / 99
Kuş Dili / 103
Korkak Tavşan / 105
Tilkinin Oyunu / 109
Fil ile Gergedan / 111
Komşumdan Al / 114
İnci Gibi Dişler / 116
Şakacı Kral / 118
Tarla Kuşu / 121
Aslan ile Leopar / 123
Adil Kadı / 126
Padişah Halk İçindir / 128

Yıldız Öpücüğü / 130
Gülperi / 133
Değirmencinin Katırı / 135
Kurt ile Leylek / 138
Bülbül ile Karga / 141
Aslı'nın Odası / 143
Balıkçı ve Karısı / 147
Yaramaz Rüzgâr / 149
Bahçıvanın Sırrı / 152
Mutlu Balıkçı / 154
Yaban Atı ve Kurt / 156
Tavuskuşunun Şikâyeti / 158
Tuz Kadar / 161
Çalışmanın Sonucu / 163
Vişne Ağacı / 166
Gelinciğin Pişmanlığı / 168
Hayatımı Verdim / 170
Yüz Gözlü Efendi / 172
Eşeğin Kilimi / 174
Kaplanın Oyunu / 176
Savaş / 179
Eller / 181
On Lira / 184
Konuşan Ağaç / 187
Korkak Avcı / 189

Pahalı Resim / 192

Katırın İnadı / 195

Maymunun Eğlence Partisi / 197

Arabacının Gayreti / 199

Acaba Kutuda Ne Var? / 202

Yiyecek Beğenmeyen Balıkçıl Kuşu / 204

Boğa ve Sivrisinek / 206

Boğa ile Keçi / 208

Akıllı Çoban / 211

Küçük At / 213

Keloğlan'ın Azmi / 217

Özgenin Aynası / 219

İki Horoz / 223

Sabırsız Adam / 225

Çiftçi ve Eşeği / 228

Farelerin Toplantısı / 230

Yolcular ve Çınar Ağacı / 233

Baba ile İki Kızı / 235

İki Balıkçı / 239

Aslanın Sarayı / 241

Mide ve Organlar / 245

Tekerleklerin İsyanı / 247

Kayıp İnci / 250

Yedi Gün / 253

Padişah ve Hırsızlar / 255

İki Sinek / 259

Mutluluk Arayan Prenses / 261

Maymun ile Kedi / 263

Açıkgöz Sincap / 266

Meşe Palamudu ile Balkabağı / 268

Tobo ile Pino / 271

Dünya Haritası / 273

Mermer Yontucu / 277

Farenin Korkusu / 279

Kralın Cahil Kızı / 283

Çukurdaki Kurbağa / 285

Yaşlı Adamın Atı / 289

Terbiyeli Keçi Yavruları / 291

Padişahın Atı / 294

Barış'ın Yatağı / 296

Tilki ve Kazlar / 298
Tahta At / 301
Densiz Mehmet / 303
Kırmızı Şapkalı Kurbağalar / 307
Aslanın Hastalığı / 309
Evsiz Guguk Kuşu / 313
Kırlangıcın Dostluğu / 315
Son Ders / 318
Küçük Ayılar / 320
Balıkçı ve Ayakkabıcı / 323
Sihirli Cüzdan / 325
En Faydalı Hayvan / 329
Canı Sıkılan Çocuk / 331
Ay Avcısı / 334
Dilenci / 336
Pire ile Sinek / 338
Toprak Ana / 340
Köpekbalığının Kiskançlığı / 342
Kedi ile Ördek / 344
Ağlamak mı Gülmek mi? / 346

Yoksul Gencin Hakkı / 349
Kimse Yalnız Kalmasın / 351
Karga ile Kartal / 354
Kan Nakli / 356
Doğum Günü Pastası / 359
Masalcı Köle / 361
Keselim mi Kesmeyelim mi? / 365
Yıldız Elbisesi / 367
Gelincikle Sincap / 370
Ördekle Yılan / 372
Huysuz Çıracak / 374
Yoksul Köylünün Un Çuvalı / 377
Taş Pilâvı / 379
Saka Kuşunun Yuvası / 382
İki Hesap / 385
Üç Keçi / 387
Yeşil Ev ile Kırmızı Ev / 391
Leyleğin Seyahati / 393
Yere Saçılan Yumurtalar / 396
Kaplan ile Kaplumbağa / 398

KAPLAN İLE ÇEKİRGE

Bir varmış bir yokmuş. Yemyeşil bir ormanda çalışkan bir çekirge yaşarmış. Çekirge kendine bir gün çalı çırpıdan şirin bir ev yapmış. Fakat tam içine yerleşeceği sırada dikkatsiz bir kaplan çekirgenin yuvasına basıvermiş. Evi darmadağın olan çekirge öfkeyle kaplana bağırması: “Ne hakla evimin üzerine basarsın?”

“Ev mi? Ben burada ev falan göremiyorum!” demiş kaplan.

“Ayağını kaldırırsan göreceksin” demiş çekirge.

Kaplan ayağını kaldırmış. “Sen şu çerden çöpten yaptığına ev mi diyorsun?” demiş.

“Onu bunu bilmem” diye kafa tutmuş çekirge. “Evimi geri isterim.”

“Ya geri vermezsem ne yaparsın?”

“Sana dünyayı dar ederim.”

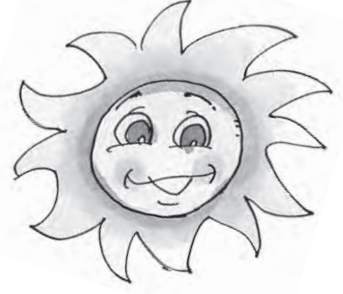
“Hah ha ha!” diye gülmüş kaplan. “Senin gibi yüz tanesi olsa bana bir şey yapamaz!”

“Öyleyse arkadaşlarımızı toplayalım; bakalım kim güçlü” demiş çekirge.

Kaplan ve çekirge hemen dostlarına koşmuşlar. Çekirge ormanda ne kadar çekirge, arı, kelebek, böcek varsa etrafına toplamış. Kaplan da sırtlan, aslan, tilki çakal, kurt... Bütün dostlarına haber salmış. İki taraf karşı karşıya gelmiş. Kaplan dişlerini göstererek:

“Dostlarım! Şu kendini bilmez böcek tayfasına günlerini gösterin!” diye bağırılmış. İşte o sırada çekirgeler zıp zıp zıplamaya, arılar vız vız uçuşmaya, böcekler tıpış tıpış yürümeye başlamışlar. Saldırıya geçmeye hazırlanan hayvanların başlarına, kulaklarına, kuyruklarına konmuşlar. Isırmış, gıdıklamış, iğnelerini batırmışlar. Neye uğradığını şaşırarak kaplan ve arkadaşları kendilerini göle zor atmışlar. Böylece kimseyi kendinden küçük görmemeyi öğrenmişler...

KARABATAK KUŞU VE BALIKLAR

Masmavi bir gölün kenarında yaşayan karabatak kuşu, gittikçe gölde balık tutamaz olmuş. Çünkü onu gören balıklar, hemen gölün derinliklerine kaçıyor bir daha da görünmüyorlarmış.

Karabatak kuşu, bu duruma hemen bir çare bulmazsa açlıktan ölebilirmiş. Düşünmüş taşınmış. Sonunda aklına bir fikir gelmiş. Gölün yakınındaki bir söğüt ağacının dalına konarak balıklara şöyle seslenmiş: “Ey göl halkı! Eminim şu küçücük gölde canınız sıkılıyordur. Daha büyük, daha tatlı bir suda yüzmek istemez misiniz? Bura çok yakın yeni bir göl keşfettim. Orada yaşayan balıklar, mutluluktan akşama kadar şarkı söylüyorlar. Gitmek isteyen o göle seve seve taşırım. Karşılığında da hiçbir şey istemem!”

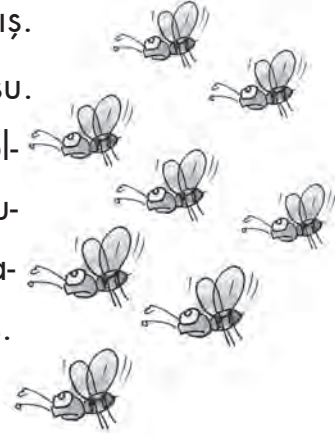
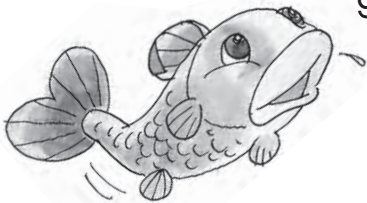

Balıklar bu tatlı sözleri duyunca, tek tek su yüzeyinde görünmeye başlamışlar. Karabatak kuşunun anlattığı gölü hepsi de merak etmiş. İri bir sazın daha fazla dayanamayarak “Ben gitmek istiyorum. Lütfen önce beni götür” diye atılmış.

“Hay hay!” demiş karabatak kuşu. Sazın gagasına almış ve havalanmış. Göl- den uzaklaşınca da onu bir lokmada yutu- vermiş. Zavallı sazın can düşmanı karaba- tağa güvenmenin bedelini canıyla ödemiş.

Karabatak, diğer günlerde de göl- deki balıkları böyle kandırmaya devam etmiş. Zahmetsizce karnını doyurduğu için pek mutluy- muş. Sonunda olanları gören bir güvercin göle gelerek “Ey balık milleti!... Ne kadar da safsınız! Karabatak kuşu gölden aldıklarını yarı yolda yutuyor! Ne zaman akılla- nacaksınız?” diye sormuş.

Akılları başlarına gelen balıklar, Karabatak kuşuna güvenmekle büyük hata ettiklerini anla- mışlar. Bir daha da kendilerine her güzel vaatte bulunana inanmamışlar.

KÖR ADAMIN KANDİLİ

Zamanın birinde, gözleri görmeyen ihtiyar bir adamcağız varmış. Küçük kulübesinde tek başına yaşarmış. Ormandan el yordamıyla topladığı çalı çırpıları satarak geçimini sağlarmış. Geceleri bir yere gideceği vakit, hiç ihmal etmez, kandilini yakar, dışarı öyle çıkarmış.

Kasaba halkı bu kör adamın, gözleri görmediği halde neden kandille dolaştığını bir türlü anlayamazmış. İçlerinden kimse çıkıp bunun nedenini de sormazmış.

Bir gün kör adam yine sabah erkenden kalkıp ormana çalı çırpı toplamaya gitmiş. O gider gitmez, kasabada meraklılığıyla tanınan bir kadın etrafına arkadaşlarını toplayarak, "Bu adam kör falan değil. Kör taklidi yaparak bizi kandırmaya çalışıyor. Böylece ona acıyıp elindeki çalı çırpıyı satın almamızı bekliyor." demiş.

Arkadaşları “Çok doğru! Yoksa geceleri neden elinde kandille dolaşsın?” diye onu desteklemişler. Sonra hep birlikte kör adamın evine gitmiş, kandilini alıp saklamışlar.

Adam o gün yine sırtındaki çalı çırpıyla evine dönmüş. Akşam dışarı çıkacağı vakit de kandilini aramış. Fakat bir türlü bulamamış. Çaresiz, kandilsiz dışarı çıkmış. Kasabanın karanlık sokaklarında yürürken koluna bir adam çarpmış. Ardından ayağına bir kedi dolanmış. Sonra omzuna bir adam daha çarpıvermiş. Adamcağız sonunda dengesini kaybederek tepetaklak yere yuvarlanmış...

Bunu gören kasabalılar, üzüntüyle onu yerden kaldırmışlar. Kör adam “Ah! Elimde kandilim olsaydı, dikkatsiz insanlar görür, bana çarpmazlardı” demiş.

İşte böylece kör adamın neden kandil taşıdığını herkes öğrenmiş. Kandili saklayan kadınlar yaptıklarına utanmışlar. Kandili adama geri vermişler. Adamcağız o günden sonra kasabanın sokaklarında kandiliyle güven içinde dolaşmış...